1877. IX. évfolyam. 2. szám. Szerda, január. 3.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes.

Nincsen szerencsétlenebb ember a világon, mint az, a kinek semmiféle hite vagy meggyőződése nincsen, az ilyen ugy hányatik a habozás hullámai által, mint a vizbe esett fadarab, melyet most egyik, majd másik parthoz csap a folyam árja. Vagy hogy egy ismert hasonlattal éljek, nincsen sem égen, sem földön, hanem ugy függ a kettő között, mint Mohamed koporsója. De ha általában szerencsétlen az ilyen ember, valósággal szánalomraméltó, ha politikai tekintetben ilyen szélkelep. Pedig nekünk egy egész országgyülési pártunk van ilyen, ha nem mondanám is, tudná a t. olvasó, hogy ez nem más, mint az, amely magát „független szabadelvü“ pártnak kivánja neveztetni. Hogy nem független, azt eléggé bizonyitja az miszerint még eddig mindent megszavazott a Jókai által dicsőségesnek nevezett mameluk kormánynak és pártjának. Hogy nem szabadelvü, azt a fentebbi állitás után bizonyitani felesleges. Miben áll tehát eddigi, — nem élete, hanem vegetálása, biz az nem egyébben, hanem hogy egyszer másszor szóhoz jutván, fenyegette az uralkodó többséget, hogy ezután majd igy, majd ugy lesz, megmutatjuk, hogy mi is tudunk valamit, majd meglátjátok, hogy nem fogunk ebben vagy abban az ügyben veletek szavazni, de a kimondott szó elrepült s nagylelküen másként cselekedtek. Tele lármázták egyéneik és közlönyeik a világot, hogy a bank és vámkérdésben nem fognak a kormánnyal tartani, hiszen meglássa akárki, hogy biz azért kár volt olyan nagyon félre verni a harangot, vak lárma leend az egész, s egyszer csak azon veszik észre ők is, meg a közönség is, hogy azok a hires független szabadelvüek ott lesznek a hol a mádi zsidó, a kormány zsákjában, a honnan elébb kibujtak. Ohajtom, de nem remélem, hogy rosz próféta legyek.

Azonban legbosszantóbb ezeknek a vitéz független szabadelvüeknek magokviselete a valódi függetlenségi pártiak iránt. Csak nemrégiben is Földváry képviselő ur nagy szóbőséggel beleereszkedvén az ő és pártja nézeteinek bonczolgatásába, egyszer csak megijedve veszi észre, hogy biz ő valódi függetlenségi eszméket szalasztott ki ajkán; nosza siet kijelenteni, hogy ő és pártja egyátalában nem azt akarja, amit a függetlenségi párt. Hát mit akar? Megmondom én: komédiát játszani az ország jóhiszemüségével szemben. Hozzak több példát? Kossuthnak a keleti kérdésről irott nagyfontosságu levelében hazánk önjogusságára van némi vonatkozás, nosza a párt egyik lapja, mig az egész levelet nagy lelkesedéssel üdvözli, azokat frázisoknak nevezi. De menjünk tovább, ugyanezen közlöny a bankkérdésben a fővárosban tartott népgyülésről azt mondja, hogy az többet ártott az ügynek, mint használt és szélsőbaloldali tüntetésnek csufolja.

Nyomoruságos politika biz az, a független-szabadelvünek csufolt helyzet, mely nem mer szakitani multjával, és nem mer csatlakozni az igazi függetlenekhez, hanem ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes-féle elvvel majd ide, majd oda billennek, mint a sánta ember, legjobb is lenne és legtalálóbb, ha biczegő pártnak neveznék el magukat.

V á n d o r.

— **Oroszország** diplomatiai s erkölcsi veresége, mely nagyon fölér egy vesztett csatával, mind nagyobb mérvet ölt a zöld asztalnál. Salisbury lord, mint az angol meghatalmazott nevének első emlegetésekor megjegyeztetett, csakugyan igen veszélyes ellenfélnek bizonyul Ignatieff tábornokra nézve. Salisbury lord volt az, ki a két havi fegyverszünetet az orosz meghatalmazott vonakodása daczára kivitte a conferentián. Ignatieff különben, mint ujabb hirek jelentik, csakis Goresakov herczeg parancsára egyezett bele e hosszu fegyverszünetbe. A muszka kanczellár e visszavonulási lépteinek oka pedig állitólag abban rejlik, hogy a déli orosz hadsereg hallatlan nyomoru állapotban tengődik. A főparancsnok alhasi bajban ágyhoz van szegezve, a katonák soraiban bámulatos a fegyelmetlenség, mi az orosz hadseregről eddig közmondásos páratlan fegyelmet csaknem hihetetlenül desavouálni látszik; hirlik továbbá, hogy eddig az egész déli hadsereg a roppant erőfeszitések daczára sem volt 120.000 harczosnál magasabb létszámra emelhető. Ezen okok birták Goresakov herczeget arra, hogy a fegyverszünet meghoszszabbitását s ezuttal a háboru elodázását Oroszországra nézve kivánatos dolognak tekintse. Oroszország e veresége után nem lehetetlen, hogy a conferentián ujabb fiaskók sorozata vár azon diplomatiára, mely ravaszságáról s arról ismeretett, hogy a döntő pillanatokban mindig „felült“ a kevésbé ravasz, de ügyesebb s hatalmasabb angol diplomatiának.

— **A szofták**; kik nem rég jöttek vissza a harcztérről Sakir effendi vezetése alatt a török alkotmány kihirdetése alkalmából megjelentek zászlókkal és fáklyákkal Midhat pasa lakása előtt. Sakir igy szólt: Mi fiai vagyunk azon vitézeknek, kik elsőkül tették lábukat Rumeliába, ez országba, melyre sováran tekint most az ellenség. Mi, vérünk utolsó cseppjéig fogjuk védelmezni ez országot. Harcztiak gyermekei vagyunk, nem félünk a háborutól. Az idegenek javaslatait nem fogadjuk el. A háborut akarjuk. Midhát erre azt felelte: hogy a s z u l t á n é s a k o r m á n y k é s z e k m e g t e n n i m i n d e n t a m i t a n é p a k a r. A szofták rendkivüli örömünk kifejezése mellett a szultán palotája elé mentek, hol a szultán Seyid pasa által köszönetet mondott s kijelenté, hogy soha nem tesz olyasmit, mi a birodalom méltóságával ellenkeznék.

A Petőfi-társaság ülése.

(Eredeti tudósitás.)

B u d a p e s t, jan. 1.

A mai nap a „magyar irodalom történet“ könyvébe aranybetükkel fog bejegyeztetni.

Ma tartotta a Petőfi-társaság első nyilvános diszülését az akadémia nagytermében, igen nagy és diszes közönség jelenlétében.

Mig a társaság titkon törekedett magakörül csoportositani az egyes nevezetesebb ifju irókat anélkül, hogy ezalatt már jóelőre hühót csinált volna, addig némelyek, sőt egy pár napilap is eleve elverte rajta a port, és kimutatni igyekezett annak szükségtelenségét: a ki azonban jelen volt a mai ülésen, meggyőződhetett róla, hogy a Petőfi-társaság megalakulása által szépirodalmunk fejlődése előmozdittatott, és nagyban elősegittetett.

A magyar közönség kiváncsian várta ez első ülést, mely után itélni vágyott. Az első ülés megtartatott, és a közönség itélt. Itélete a Petőfi-társaság javára és az irigykedőknek lesujtására szolgál.

Az ülés 10 órakor nyilt meg.

A Petőfi-társaság tagjainak mindannyia jelen volt, sőt a vidéki tagok közül is nehányan.

A programmot Jókai elnöki beszéde nyitotta meg, melyből kivonatot közlünk, hogy mindenki fogalmat szerezhessen magának a társaság czéljáról.

Mindenekelőtt elmondja a különbséget a Kisfaludy-Akadémia és Petőfi-társaság között.

Azután elmondja, hogy ily társaságot Petőfi ezelőtt harminczegy évvel „t i z e k t á r s a s á g a“ czim alatt már alakitott, a melynek Petőfi maga volt elnöke, de e társaságot „az élet elitélte és az itélet indokai ismeretesek“.

„Czélja ama társaságnak ugyanaz volt, a mi a most alakult Petőfi társaságnak. A szépirodalmat, mint életpályát emancipálni és önállásra juttatni.“

Az akkori szépirodalmi lapok elvül fogadták el, hogy csak eredeti müveket közöljenek; és igy az akkori szépirodalmi nemzedék a társulás nélkül is szabad kifejlődési tért talált maga előtt. —

Ezután hosszan beszél a régi és mostani politikai irodalomról és szépirodalmi lapjaink szegénységéről többek közt mondván „És igy egy napon arra viradtunk fel, hogy van politikai hirlapunk, annyi, mint Európában senkinek; de nincs többé széplitteraturánk. S azzal együtt nincs kritikánk.“

„Ez a helyzet az a mely okot ád a Petőfi-társaságnak életbeléptetésére.“

„Nem Petőfit a sirból föltámasztani a mi czélunk, oly óriás szellem születéséhez nem elég az adományozó ég: ahoz az elfogadó föld is kell. Lángészt, minő Petőfi volt, adhat még valaha az ég e nemzetnek, de azt a korszakot, a melynek ő csillaga volt, nem idézheti többé elő. — Nappal van. A népszabadság, a nemzeti lét, a mikért ő rajongott valóvá lettek. Honfi érzetétől átvan hatva minden ember. —

Nem kell a költőnek a zászlóval előre rohanni: az egész nemzet mozdul. Ha villámok sujtanak országczimere fölé: a korona védi azt azoktól.“

„Petőfi fölébreszthetlen.“

„De az eszme, az irány, melyet ő megállapitott életben tartandó.“

„A költészet szabadsága: mely önmagából támad, önmagáért él, és senkinek nem szolgál.“

„Ez önálló léte a költőnek Petőfi hagyománya.“

Beszél e hagyományról, a melynek ők örököséül tekintik magukat. —

A társaságról szeket mondja:

„Társaságunk nem ismer kizárólagosságot, mindenki részt vehet benne, a ki Petőfi emlitett hagyományaiból osztályt követel magának. Tagjainak eddigi összesége nem képez zárt kört, csupán kezdeményező előhadat.“

„Csodákat nem igérünk, ragyogó talentumokkal nem dicsekedhetünk; de hisszük, hogy azt, a mink van, ez uton tökéletesithetjük.“ Majd elmondja a társaság követelményeit és annak munkakörét nevezi meg és kifejti, hogy ők egy mulaszthatlan feladatot véltek általa megkezdeni.

Végül szép, magvas beszédét viharos „éljen“ kiáltás és tapsok között igy végzi:

„Szivem szerint kivánom, hogy az Isten kegyelméből, a közönség részvétéből és irótársaim buzgalmából az eszme, melyet ő kezdeményezett, gyümölcsöző valóvá erősülhessen meg.“ —

„Én, kit a társaság szószólójául választott, tartoztam a lánglelkü pályatárs emlékének e kisérlettel; a jó barátnak tartozom egy könnyel.“

E könnyet elhoztam.

Adja Isten, hogy ne a mult és jelen közötti összehasonlitás okozta köny legyen az.“

Ezután Szász Gerő „Az ideál“ czimü költeményét. — E. Kovács Gyula, Balázs Sándor „Az özvegy férje“ mulattató jó humorban irt elbeszélését. — Szabados János „Petőfi“ czimü költeményét, — Paulay Ede, Kertbeny Károly „Petőfi és Budapesti barátai 1844—46-ban“ czimü visszaemlékezésnek töredékét, — végül Komócsi József Ábrányi Emilnek „A zászló“ czimü költeményét olvasták fel, — melyeket azért nem közlünk, mert azokat a Petőfi-társaság lapjának első száma egész terjedelmében hozza és mivel felteszszük, hogy ez annyira nélkülözött, valójában szépirodalmi közlönyt minden müvelt olvasó igyekezni fog, magának annál is inkább megszerezni, mivel szép, csinos kiállitása, nagysága daczára, legolcsóbb és czéljának legjobban megfelelő e nembeli közlöny.

Levelemet azon szavakkal végzem, melyeket Jókai a gyülést bezárván mondott:

„Ma van halhatatlan költőnk születésnapja, adja az ég, hogy minden évben ujra szülessék a magyar haza a magyar költőnek hüségesen adózó hazája legyen.“

Hosszu örök élet, fénylő virágzás, bő gyümölcsözés az, mit a társaságnak és annak tagjainak, mi és a haza minden polgára szive mélyéből kiván.

Krammer Vilmos.

— **A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. A Budapesti** fenyitő törvényszék 10 krárt küldött át a városi kapitánysághoz, mint az öngyilkos Setzer József hagyatékát. **Deák Ferencz** szobrára eddigelé 67.000 frt gyült be. **A magyar** ifjuság által Abdul Kerimnek küldendő diszkard a Nemzeti szállodában van kiállitva. **Az ubvari** gárdák, csendőrség s az udvari cselédség Bécsből a fővárosra érkeztek. **Illyés Bálint** költeményei e napokban kerültek ki sajtó alól. A gyönyörü kiállitásu könyvnek ára 1 forint 60 kr.

VIDÉK.

— A „Debreczen“ levelezése. —

R é v - K o m á r o m, decz 30.

Komárom város népének alsó osztályában az utóbbi időkben, zajos mulatság kezdi magát mintegy állandóvá tenni. — Ha az uzsorás, vagy az adóvégrehajtó elviszi egyiktől vagy másiktól minden ringy-rongyait, az illető káros, összeszoritott öklével karját az égre emelve boszut esküszik s miután igy kifujta magát, bu elfelejtés végett elmegy a fogadóba és iszik s társait maga köré gyüjtve, a végrehajtókat a legdurvábban bántalmazzák elébb szóval s ha az illető némi ellentállást tanusit, megkergetik s néha meg is ütlegetik. Szóval, romlása és bomlása az erkölcsöknek észlelhető naponta.

E hó elején dühöngött tüzvész, sok gazdának tetemes kárt okozott, takarmányaikban.

A török sebesültek részére több oldalról történtek segélygyüjtések lehetős sikerrel.

János főherczeg egy közkatona nejének, ki férjét a gyakorló téren felkereste és anyja halálát sirva panaszolta, 30 forintot ajándékozott.

Deczember 20-án a K a k a s kávéházban egy izraelita és egy más ifju élénk szóváltásba elegyedtek, ugy hogy párbajjal kivánták az ügyet eldönteni. Az izraelita el is futott rögtön és egy pár töltött pisztolylyal jelent meg s követelte, hogy a pert golyóváltással azonnal intézzék el. Azonban egy pinczér arra a bolondos gondolatra jött, melyet végre is hajtott, hogy a tüzből veszekedő feleknek arczába öntött egy-egy pohár hideg vizet. A hideg viz, mint más sok alkalommal, itt is megtette kijózanitó és lehütő hatását, s a versengő felek egymást megölelve vetettek véget a majdnem véressé fajult drámának a közönség jóizü kaczagásai között.

Mult héten egy molnárlegény, azon oknál fogva, mert Pál apostolnál, ha igaz, meg vagyon irva: hogy „ne igyál csupán vizet, hanem igyál egy kevés bort a te gyomrodért“ hát egy kis lakrimacristivel gyomrát kiöblitvén, ez oly nagyra nőtetette benne a kurázsit, hogy a malom kerekére ugrott, a mely a szerencsétlent ugy beleforditotta a Dunába, hogy többé nem látta senki.

Időjárásunk karácsonyig oly enyhe volt, mint Olaszországban, az Angliában virágokat ibolyákat lehetett szedni s a fák rügyeket hajtottak, elannyira, hogy már a bimbózás következett volna, ha kedden viradóra hideg szél és kemény fagygyal a tél be nem köszönt. Igy azonban a dunai hidat is, ne hogy benfagyjon nagy bajjal ki kellett szedni.

A Vágdunai hid is, melyet a tavaszon az árviz elvitt, mult hóban a forgalomnak átadathatott. A vár körül a Duna partja kikövezett és az ut, mely a várba vezet, felemelten elkészittetett.

A katonai mozgósitási hirdetmény még a mult pénteken kinyomatott a nyomdában: de még ez ideig ki nem függesztetett.

A katonatisztek nagyban gyakorolják magokat a lovaglásban a honvédhuszár altisztek oktatják őket sikerrel. — A katonák egész karácsonyig fegyvergyakorlatokat tartottak; és a futásban, gyors eltünésben mint látni lehet már nagy mesterek.

A várba élelmi szereket halmoznak fel, hogy alkalmilag a vár hosszan tarthassa fel magát. Egyébiránt itt katonaság kevés van.

Csepi, az árviz alatt volt polgármester kétezer forint deficzitet csinált és aztán meghalt. Hogy ki fogja azt visszatériteni a szegény árváknak nem lehet tudni, mert semmi vagyont nem hagyott hátra.

A nemeskeblü hölgyek majomszerüleg, egy undoritó divatot kaptak fel: a gyilkos Franceseoni felakasztatásának emlékére nyakukban egy veres zsinórt hordanak.

Mult vasárnap egy kőmives legény 18 éves korában felakasztotta magát, s kedden a közkórházból, a r. k. temető árkában temettetett el, mint öngyilkos.

Az álamnak sok pénze van, mert ha nem volna, akkor nem költene a postagalamboknak csupán eledelükre havonként 40 forintot, melyeket a várban tanitanak az e végre fizetett hivatalnokok.

A lopások, rablások, napi események, azokat leirni sok volna, erről tehát hallgatok.

A Szerbiából hazafelé vándorló orosz tisztek Komáromban megszoktak állapodni, a török harczosokat nagyon dicsérik és azt mondják, hogy akárki megy ellenük meg fogják verni.

r. l.

— **VIDÉKI HIREK Szebeni hirek** szerint a verestoronyi szorosnál levő vendéglőst, nejével és gyermekeivel együtt meggyilkolták. **A nagyváradi** jogászok által a török sebesültek javára rendezett tánczvigalom 180 frt tiszta jövedelmet hozott. **Gálcsehez** közel egy szolgálót ki a lutrin 400 frt nyert ismeretlen tettesek meggyilkolták s kirabolták. **Villányban** természettani ritkaság történt. Ugyanis ott decz. 28-án délután négy órakor gyönyörü szivárvány volt látható. **Kalasán** nehánynap alatt több rendbeli betörés és rablás történt a város szőllős kertjében.

UJDONSÁGOK.

* **Mindazon t. előfizetőinknek a lapküldését beszüntetni leszünk kénytelenek, kik az előfizetési összeget legkésőbb jannár 8-ig kiadóhivatalunkhoz be nem küldik. Azon t. olvasóinkat pedig, kik a mult negyedévről előfizetéseikkel még tartozásban vannak, bizalommal szóllitjuk fel a hátránynak azonnali beküldésere. A „Debreczen“ kiadóhivatala.**

* **Nyilvános köszönet!** A debreczeni iparos ifj egylet javára Balogh Gábor ur. 3 drb. értékes könyvet ajándékozván. Fogadják érte az egylet nevében hálás köszönetemet. Debreczen 1877 január 3. Juhász József egyl. s. könyvtárnok.

* **A leányvásár**, élénken foly; de sajnos, hogy midőn évenként kétszer van alkalma a helybeli közönségnek szabadon cselédet fogadni: az üzérkedők elég szemtelenek az illetőket ebben arczátlan gorombasággal s cseléd csábitással meggátolni, a midőn az egyezkedő cselédet a fogadó egyének elől elviszik s ekként a cselédfogadást lehetetlenné teszik. E botrányos visszaélést ajánljuk a tek. kapitányi hivatal ellenőrző figyelmébe.

* **Előfizetési felhivás.** Lukács Ödön, nyiregyházi ref. lelkész „E g y h á z i M u n k á i r a.“ Hat évi hivataloskodásom alatt körülbelől 3—4 kötetre terjedő eredeti egyházi dolgozatom van készen kéziratban; mivel e munkákat én a szószéken kedvező sikkerrel használtam: elhatároztam azok közül egy kötetet, mutatvány gyanánt, világ elé bocsátani; a figyelem és érdeklődés, melylyel t. tiszttársaim, ismerőseim e kötet iránt viseltetni fognak, hatá-

---

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A VÖLGYI MALOM.

— PALM A. BESZÉLYE. —

(Folyt.)

Igy szorult háttérbe a völgyi malom lakóinál Waldemár emléke. Max az üzletben felette tevékeny volt és Reichert azon tapasztalást nyilvánitá, hogy ifju emberek, kik tanulmányaikat az ujabbkori egyetemeken szerezték, s az elméletet alaposan fel fogják, sokkal jobban látnak be a dolog mélyébe, mint a legügyesebb gyakorlati ember, kinél az elmélet hiányzik. Nem volt tehát a felvilágosodott molnár számára nagyobb öröm, mint midőn Max ezt vagy amazt neki megmagyarázta.

Minden sejtelem — és anélkül, hogy jelentette volna, érkezett meg az öreg Schlösser a völgyi malomba. Üzleteitől erővel szakitotta el magát a városban, mert megmagyarázhatlan nyugtalanság sarkantyuzta, miszerint maga tegye meg a nyomozásokat, mig Waldemárt fel nem találja. A molnár eloszlatta minden kétségét a felett, hogy Waldemár csakugyan az ő fia. Egy jegyzékkönyv, mely Waldemár anyjánál találtatott, teljesen meggyőződtette erről, s magában igy gondolkozott: ama helyett ki reád nézve erkölcsileg elveszett, ki nevedet megbélyegezte, a gondviselés ád egy másikat, kinek te oly sokkal, nagyon sokkal tartoztál, mialatt a másikra, a háládatlanra hasztalanul pazaroltál el annyit! A mi sajnálatos dolog itt Waldemár által a malomban előadta magát, az el van felejtve — mindent kifogok egyenliteni . . . .

E gondolatba élte bele magát oly erősen, hogy minden erélyét megfeszité, miszerint az eltüntet feltalálhassa. Több hirlapba egy felhivást bocsátott közre, melyben Waldemár, egy reá nézve életbevágó közleményre, melyet neki tenni akarnak, figyelmeztetve felhivatik, egy közelebb megnevezett helyen magát vagy czimét feljelenteni. Semmi válasz nem jött, egy Waldemár sem mutatkozott.

Schlösser maga kereste fel a földmivelő házát, és oly szerencsés volt a földmivelőtől megtudhatni, hogy Waldemárt a szomszéd falvak egyikében látták. Létezett egy különös jel, mely a nyomozást megkönnyebbitette: karját még felkötve kellett hordania. Schlösser a felfedezés utját a közelfekvő állomásig terjesztette ki.

Egy ily buzgalomnak, a mint az Schlösser fejében kifejlődött, semmi sem tudott ellenállani. Csakhamar nemcsak ama helyet, hanem a korcsmát is elérte, hol Waldemár az utólsó éjjelt eltöltötte.

E korcsmába korán reggel érkezett meg Schlösser; tudakozódott a korcsmárosnénál Waldemár felől, és megtudta, hogy minden perczben várják oda, mivel még nem reggelizett. Schlösser egy kis időre helyet foglalt, hogy átgondolja, miszerint az ujra megtalált egyénnel a viszontlátásnál mit beszéljen.

A vendéglősné, ki eddig csak az üres korcsmát őrizte, nem tudott már várni, mig a „halvány fiatal ember“ a mint ő Waldemárt nevezte, lejön az emeletről. Ez asszonynak számos jó tulajdonai voltak, hanem erényei között egyik sem volt oly erős mint, kiváncsisága. Gyéren látogatott „szálodájából“ egy utazó sem távozott addig, mig élettörténetét el nem beszéltette magának. Waldemár pedig már az első pillanattól kezdve megnyerte rokonszenvét; ő azonban az asszony kérdezősködésének kereszttüzétől vizszavonta magát. Akarta tudni azon kalandot, mely által karjának megsebesitése történt. Számos élménynek történetét pedig az ifju arczának vonásaiból vélte kiolvasni. Most, Schlösser sürgetős tudakozódásai folytán pedig kiváncsisága a legnagyobb tetőpontra hágott.

Mig Schlösser a szoba egyik szögletében helyet foglalt, a vendéglősné asszony azalatt azon reményt festette maga elé, hogy ha Waldemár belép, a Schlösserrel folytatandó beszélgetésből némelyeket ki fog halgatni. A kereskedő tervét elkészitette és éppen fel akart állani, hogy magának az ifjn szobáját megmutattassa, midőn az ajtó megnyilt, és a várt ifju belépett.

Különös érzés fogta el a kereskedőt, midőn Waldemárt pár lépésnyi távolban maga előtt látta. Őt magát Waldemár nem vette észre. Ah miként kellett Schlössernek ez ifjut viszontlátni! Midőn utjára távozott a völgyi malomból, amaz benső megelégedése érzetében, az egyetlen akadályt mely terveinek utját állotta, látta eltünni. És most? — Most e szerencsétlen iránti vétkének kétszeres sulyát érezé, és oly érzés vőn rajta erőt, minőt még soha nem tapasztalt. Az arcz melynek, hasonlatossága most a Lujzáéhoz sokkal világosabban feltünt előtte, mint valaha, különböző emlékek élénk képét, és elvesztett boldogságnak valamint megtört reményeknek viharát keltette fel bensejében, ugy, hogy szeretett volna hangosan felkiáltani és fiának lábaihoz borulni, hogy bocsánatát kérje azon tettekért, melyeket anyján elkövetett.

A vendéglősné nem olyan könnyen eresztette el a „halvány“ ifjut magától, bár tudta, hogy Schlösser várakozik reá.

— Mi lelte önnek karját? — kérdé gyorsan. A lóról esett le? Igen, igen, ilyen az ifjuság! Nem vigyáz egésségére, és vakon rohan mindennek. A szivem fáj mindig, valahányszor ezt látnom kell!

— Hát nem mindenki a saját körében van? Kinek mi köze ahoz, ha azt a vásárra viszi?

— A szülők, a szegény szülők! Én magam is öt gyermeket neveltem fel, azon reménytől táplálva, hogy bennük örömöt látok.

— Azt mondja ön, hogy a szegény szülők? — A szegény szülőknek meg kellene gyilkolniok gyermeköket, hogy ne kinlódjanak nyomoruságban a világon!

(Folyt. köv.)

rozand a felett, hogy a többieket mostanában sajtó alá rendezzem-e vagy sem?! Beszédeimre, tájékozásul, előlegesen is megjegyzem, hogy az olvasó közönség azokban hitet, melegséget s a meggyőzödés hangját fogja feltalálni; tartalmukat igyekeztem érdekessé s az alakot a tartalomnak megfelelővé tenni; talán itt-ott szokatlan modorral s eszmékkel fog a t közönség találkozni e beszédekben: de megvallom, hogy itt nem kerestem nyomokat, melyekbe hágjak, s lehetővé félszegségeimet, hiányaimat a szokatlan ut akadályai fedezzék el. Leend e kötetben nehány ünnepi, alkalmi, közönséges és halotti, összesen 30—35 beszéd, 16 nyomatott iven. Előfizetési ára 1 frt. 80 kr., mely összeg, s szokásos postai utalvány mellett, Klein Alfréd sátoralja-ujhelyi könyvkiadóhoz küldendő. A könyv a t. előfizetőknek bérmentve fog megküldetni. Munkámat t. tisztársaim becses figyelmébe ajánlva, maradtam Nyiregyházán, január 1-én, 1877. tisztelettel Lukács Ödön, ref. lelkész s egyhm. tanácsbiró.

* **Szülésznői tanfolyam**. A budapesti kir. tudomány egyetemen a nyári félévi szülésznői tanfolyamra a beiratások 1877. január 11-én kezdődnek.

„ **A helybeli** korcsolyázó egylet jégpályája ünnepélyes megnyitása mult vasárnap tartatott meg Oláh Józsi zenekarának közreműködése mellett és átadatott a közönség használatának. A jégpályán számosan jelentek meg és a kedvező idő mellett egész estig folyt a jéghajsz. Tegnap és ma azonban az idő annyira megenyhült, hogy az egylet jege jelentékeny olvadásnak indult s a korcsolyázás bizonytalan időre ismét lehetetlen.

* **A honvédelmi miniszter** körrendeletet bocsátott ki, melyben a következőkről intézkedik: „Felhivom a megye közönségét, hogy a járási szolgabirákat utasitsa, miszerint jövőre oly nősülni kivánó hadkötelesek részére, kik az ujonczállitási bizottságok által hadiszolgálatra mindenkorra alkalmatlanoknak találtatván, az állitási lajstromból kitörlendőknek nyilvánittattak, továbbá a kik a hadiszolgálattól a 3-ik korosztályban is ideiglen felmentettek, vagy a hadiszolgálatra a 3-ik korosztályban is ideiglen alkalmatlanoknak nyilvánittattak, akár közvetlenül, akár az illetékes községi elöljáróság utján nyilvánitsák is ezen hadkötelesek kérelmüket, a bizonyitványt ne a feleknek szolgáltassák ki, hanem a községi elöljárók jelentéséből, vagy a felek előadása folytán a nősülés közvetitésére hivatott lelkész iránt maguknak tudomást szerezve, esetről esetre az illető lelkészt hivatalból értesitsék, ezen értesitésben határozottan hangsulyozzák azon körülményt, mely szerint érdeklett fél, az ujonczállitási lajstromból mindenkorra hadképtelen volta miatt töröltetett, avagy a 3-ik korosztályban ideiglenesen felmentetett s esetleg mint ezen korosztályban is a hadi szolgálatra ideiglen alkalmatlannak találtatott, az állitási lajstromba visszahelyezendőnek nyilvánittatott.

* **A béke**. A minden órában bekövetkezhető mozgósitásról ir a Tem, L. Az ottani vasuti felügyelőség sürgős rendeletet kapott, hogy mutassa ki a kölcsönképen átengedhető mozdonyok számát; — meghagyja egyuttal a rendelet, hogy a hadi menetrend bármikor leendő életbeléptetésére a szükséges intézkedések azonnal tétessenek meg.

* **A török** sebesültek részére Aranyos János ur 1 frtot adományozott. Fogadja érte köszönetünket.

* **Csernajew Budapesten**! A hatvani utcza egyik kereskedése előtt, hire futamodott, hogy Csernajew benn van a boltban, a mire aztán annyi ember ált meg és gyült össze, hogy csakhamar fennakadt a közlekedés, s a tömeget rendőrközegeknek kellett szétoszlatni. Csernajewnek azonban hire pora sem volt, a nép az olasz konzul egyik titkárát nézte a hirhedt muszka generalisnak.

* **Dohányzóknak**. A közönséges pipadohány ezentul nem csupán 32 grammnyi csomagocskákban, hanem 250 grammnyi csomagokban is fog áruba bocsáttatni. E csomagokért a nagybani eladási ár 500 grammért 42 krral, s a kicsinybeni eladási ár 250 grammért 24 krral van megállapitva. — Az árudaraktáraknak egy pénzügyminiszteri körrendelet meghagyja, hogy e csomagokat megfelelő mennyiségben az illető dohánygyáraknál azonnal rendeljék meg, s a dohány nagy- és kisárusok erről kellő módon értesittessenek.

* **Derecskén** a napokban egy veszett kutya egy asszonynak két fiát marta meg. Az egyik, a viziszony rajta kiütvén, meghalt; a másikon a viziszonynak még eddig semmi jelei nem mutatkoztak.

* **„Lesz, ha lesz“** czim alatt Ellenbogen átiratában rezgő-polka jelent meg Táborszky és Parschnál; ára 50 kr. Ajánljuk a zenepártfogók figyelmébe.

* **Az 1854-iki államsorsjegyek** sorozatainak **huzása**: 105 275 297 403 405 447 999 1028 1328 1448 1457 1688 1962 1968 2041 2288 2327 2583 2609 2611 2718 2823 2944 2977 2935 3042 3131 3288 3328 3481 3498 3615 3844 3890.

* **Husárak** 1877 évi jan. 3-tól 10-ig megállapitott husárak a következők: 38 kr. Rácz János Cs. u. 345, és Gyarmati Jánosnál V. u. 587. sz. a. — 40 kr. Rácz György Czegl. 2599, Nagy József Piaczi 2 szék, Rácz József Némethi Sándor Rózsatér 6 és 10 sz. a. székekben. 42 kr. Gyarmati István Mester és Varga utczai, — Szilágyi Gábor Sz. anna. Boszörmónyi István Piaczi 3 számu. és Nagy Mihály Cs. u. 769, sz. a. székekben, minden mészárosnál 44 kr. Debreszen város kapitányi hivatala.

Legujabb.

— **Zimony**, jan. 2. Miután nincs kilátás, hogy Oroszország anyagi segélyt nyujt Szerbiának, Milán fejedelem a török kormánynyal közvetlen békealkudozásokba akar bocsájtkozni, — noha a szerb kormány határozottan ellenzi. — Tschernajeff legközelebb ideérkezik.

— **Kolozvárt veszély** fenyegeti. A jégzajlás a Jósíka-gátnál annyira feltorlódott, hogy a viz alig tud lefolyni s a Szamos — közből már több család kiköltözködött.

DEBRECZENI SZINHAZ.

V. Bérlet. 1: sz.

Csütörtökön, 1877. jan. 4-én

adatik:

Egy férj bünhödése

vagy

az általános amnestia.

Vigjáték 3 felvonásban; irtak Sardou és Thiboust; forditották: Csatár és Marczell.

Szerkesztői üzenetek.

K—r V—s urnak Budapesten. A lap megy, dolgozatokat minél gyakrabban kérünk.

Felelős szerkesztő:

TISZAI DÁNIEL.

Nyilttér.*)

A „Debreczen“ felelős szerkesztője t. Tiszay Dániel urnak Debreczenben.

Becses lapja hasábjairól többször volt alkalmam ellenem intézett jogtalan, és sem az etiquette, sem pedig eljárásomat megtámadható szabványok, és tények beigazolására szolgáló, előadás hitelességét igazolni nem tudó — támadásokat olvasni.

Felteszem önről — már programmjánál fogva, hogy a jogos védelemnek nem zárja el utját.

S midőn ezen föltevésem alapjából kiindulok, egyedül a közönség érdekében vagyok bátor becses lapját igénybe venni.

És kérem a tisztelt közönség figyelmét!

Egy Argus nevü durván álczázott egyén kikel legközelebb ellenem is, és a mig egy gróf urat nyilvánosan meghurczol, — a vágó hidra is állván, jónak látja a székelyhidi — általa ugyan nem létező malom alól kártyáit kidobálni.

Persze, hogy én, ki szerinte a Dobosféle világban nagy hirre vergődtem, nem is tartanám Argus urat a foglalkozásra méltónak, — hanem mert az a baja, hogy a közönséget szerette és szereti félre vezetni, megjegyzem egyszer mindenkorra, hogy a törvényhatóság és közvetlen én nemugyan a „legényit“ hanem a vezetésem alatt álló megyei csendlegényeket a szabványoknak megfelelőleg szoktuk fizetni; S mind addig, mig Argus ur az ellenkezőt benem bizonyitja; rágalmazónak nyilvánitom, bárki legyen is.

Áll ez a multakra, és áll a jelenre.

Maradván Székelyhid, deczem. 28/876

Tekintetes szerkesztő urnak kész szolgája

Baranyi Géza
csendbiztos.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETESEK.

Az áruk jó minőségeért kezesség vállaltatik.

SALZMANN LAJOS

SALZMANN LAJOS

férfi divat-terme

A KISTEMPLOM KÖRÜLI BAZÁR-ÉPÜLETBEN

Ajánlom legujabban berendezett **férfi divat-áruimat** ugy a helybeli, mint a vidéki t. közönségnek.

Miután elvül azt tüztem magam elé, hogy vevőim igényeit a nagy választék, mind pedig az áruk jó minősége által a leggondosabban és pontosan kielégitsem, a legszigorubb **határozott árakat** állapitottam meg, ez által remélvén magamnak a t. közönség bizalmát és megelégedését kiérdemelni.

Ez alkalommal bátorkodom a n. é. közönség becses figyelmét az alább következő **árjegyzékre** felhivni:

I. Kész férfi ruhák:

Téli nadrág és mellények	— —	8½ frttól—12 frtig
Francia téli nadrágok	— —	9 frt
Fekete nadrág és mellény	— —	10½ „
Téli egész öltönyök	— —	16 frttól—28 frtig
Téli kurta kabátok	— —	8 „ —12 „
Téli hosszu kabátok	— —	15 „ —35 „
Téli köpenyegek	— —	15 „ —26 „

II. Férfi ingek és fehérnemüek:

a) Fehér sima, fodros és himzett elejü schiffon ingek 2 frttól 4 frtig.

b) Szines creton és oxford ingek 1.60 krtól 3 frtig. Az ingek ugy felálló és lehajló gallérral kaphatók, továbbá az ingek jó szabása s azoknak jó elkészitéseért kezességet vállalok.

c) Négyszeres gallérok nagy választékban 2.50 krtól 2.85 krig.

Négyszeres kézelők 4.55 krtól 5.20 krig.

III. Férfi selyem nemez és posztó kalapok:

Magyar kalapok	— —	2.50 krtól 4 frtig
Francia divatos kalapok	— —	4.50 „ 6 „
Francia cilinderek	— —	6.50 „ 7.50-ig

VÉGÜL:

Nyakkendők, harisnyák, esernyők, sétapálczák, utazó készletek, plaidek, szivar- és pénz-tárczák, kések, illatszerek gazdag választékban.

Ajánlom magamat a t. közönség szives pártfogásába.

Teljes tisztelettel

Salzmann Lajos.

Üzlethelyiség Bazár-épület.

Vidékről megrendelések a legpontosabban és gyorsan eszközöltetnek.

Ingyen,
sőt levélbeli kivánatra
még bérmentve is!
készséggel szolgáltatik mindenkinek
nagy választéku mintagyüjteménye
leggyönyörübb női ruhakelmék
HAMBURGER ADOLF
divatárukereskedéséből
IV., koronaherczeg-(hatvani)-utcza 6-ik szám
BUDAPEST.

Franczia báli virágok. | Mangorló gépek | Tarlatánok és mollok

KÖTŐ GYAPOTOK | GÉPRÉSZEK

Varrógépek főraktára.

Van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, hogy nálam folytonosan a legjobb és legujabb

Varrógépek

raktáron találtatnak, családok és iparosok számára.

Tökéletes betanitás mellett a legjutányosabb árban — részletfizetésre is.

Tisztelettel

Holvay Gyula.

Paplanok és Matráczok | Klattaui férfi ingek | Miederek raktára

Tüzi és épületfa eladás.

Az I. debreczeni asztalos társulat udvarán kapható jó száraz tölgyfa 4 méter 13 frtjával, és a bikkfa negyedfél láb hosszu, szintén jó száraz 15 frtjával. A vaspálya udvarán pedig 4 méter 12 ft 50 kr. Ugyancsak az I-ső asztalos társulat udvarán jó minőségü, s mindenféle épitkezéshez alkalmas faanyag, — ugymint: deszka, lécz és zsindely leszállitott áron kapható.

485 2—4 **Pollatsek Lipót és Társa.**

Haszonbéri hirdetés.

Az egri főkáptalan tulajdonához tartozó sz. Margitai pusztai birtokból az ugynevezett „nyiregyháziak részé“ből 200 hold kitünő minőségü legelő föld a jövő 1877-ik évre esetleg több évekre is előnyös feltételek alattt haszonbérbe kiadó.

Bővebben értekezhetni Helcer János tiszttartónál a Margita pusztán, vagy a jószág felügyelőségnél Egerben, és alólirottnál Nyiregyházán.

Bodnár István
főkáptalani uradalmi
3. 2—3. r. sz. ügyvéd.

Hirdetés.

Jankafalván, 5-ik szám alatt 20 hordó érmelléki bakar bor van eladó.

2. 2—3.

UJ

HEGYI BOR

öreg csebre (86 liter)

12 frtjával

hordószámra eladó

Mandel Ignácz

borkereskedésében.

Blau Lipót és fiai

ékszerész Budapestről.

Ajánlják itten megnyitott ékszer üzletüket, hol dus választékban

ezüst,

ARANYNEMÜEK, ÓRÁK

és egyébb

ékszerek

raktáron vannak.

Minden divat-minta után készitve, a legolcsóbb árszámitással kaphatók, hogy a tekintetben a fővárost is felülmuljuk. Minden darab a cs. kir. bit. jegygyel van ellátva.

Támaszkodva t. vevőink bizalmára, reméljük, hogy Debreczenben és környékén a t. közönség megelégedését kiérdemelni fogjuk.

Teljes tisztelettel

BLAU LIPÓT és FIAI.

422 5—8.

FORGÁCH KÁROLY

arany, ezüst és ékszerész

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ 2139 sz. a.

Ajánlja a nagyérdemü helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe

dusan berendezett

ARANY, EZÜST és ÉKSZERMÜVEIT

ugyszintén becserél és veszen mindenféle régi ékszereket és pénzeket.

Javitások legjutányosabban, megrendelések legpontosabban eszközöltetnek.

Árverési hirdetmény!

A Rácz testvérek csődtömegéhez tartozó bőrnemü, talp és egyéb áruk a csődválasztmány határozata folytán a jövő 1877-ik év január 6-ik napjának d. e. 9 órájakor a várad utczai 2126 sz. a. bolt helyiségben egy tömegben elfognak árvereltetni, mely árverésre a venni szándékozók tisztelettel meghivatnak,

Kelt Debreczen 1876 deczember 30-án

Berghofer István.
csődtömeg gondnok.

487 2—3

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, 1876. Nyomatott Tiszai Dániel könyvnyomdájában.